

శ్రీరామచంద్ర గ్రంథమాల

పంచమ పుష్పము

శ్రీ ర మ్మ

శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మదేవతః

ఆత్మబోధ

అను

వేదాంత గ్రంథము

ముముక్షుజనతారకం బగునటుల

శ్రీ రెడ్డి వెంకటసుబ్రహ్మణ్య గురువర్యులచే

రచింపఁబడి

శ్రీ కర్తి నారయ్య, శ్రీ ముళ్ళపూడి గంగరాజు గార్ల

ద్రవ్యసహాయముచే ప్రచురింపఁబడియె.

కాపీ రైటు]

[వెల : 10 అణాద

శ్రీ రస్తు

శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీరామచంద్ర గ్రంథమాల

పంచమ పుష్పము.

ఆత్మబోధ

అను

వేదాంత గ్రంథము

ముముక్షుజనతారకం బగునటుల

శ్రీ రెడ్డి వెంకటసుబ్రహ్మణ్య గురువర్యులచే

రచింపఁబడి

శ్రీ కర్త నారయ్య, శ్రీ ముళ్లపూడి గంగరాజు గార్ల

ద్రవ్యసహాయముచే ప్రచురింపఁబడియె.

అన్ని హక్కులు గ్రంథకర్త గారివి
కాపీరైట్

రాజమండ్రి ఆవంతి ప్రెస్ నందు ముద్రింపబడి
రెడ్డి వెంకటసూర్యనారాయణశరభమ్మం అండ్ సన్స్ వారిచే
ప్రకటింపబడియె.

T. P. No. 616 Copies 500

మొదటి కూర్పు 500

1947

శ్రీ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు సుబ్రహ్మణ్య యోగీంద్రులు
జననము : రౌద్రినామ సం॥౪ శ్వేష శుద్ధ చతుర్థి గురువారము. (28-5-1860)

శ్లో॥ పరిక్రాడాయ సాధూనాం । వినాకాయచ దుష్కృతాం
ధ్వంసంస్తాపనార్థాయ । సంభవామి యుగేయుగే॥ —భగవద్గీత.

తొలి పలుకు

ఆత్మబోధ

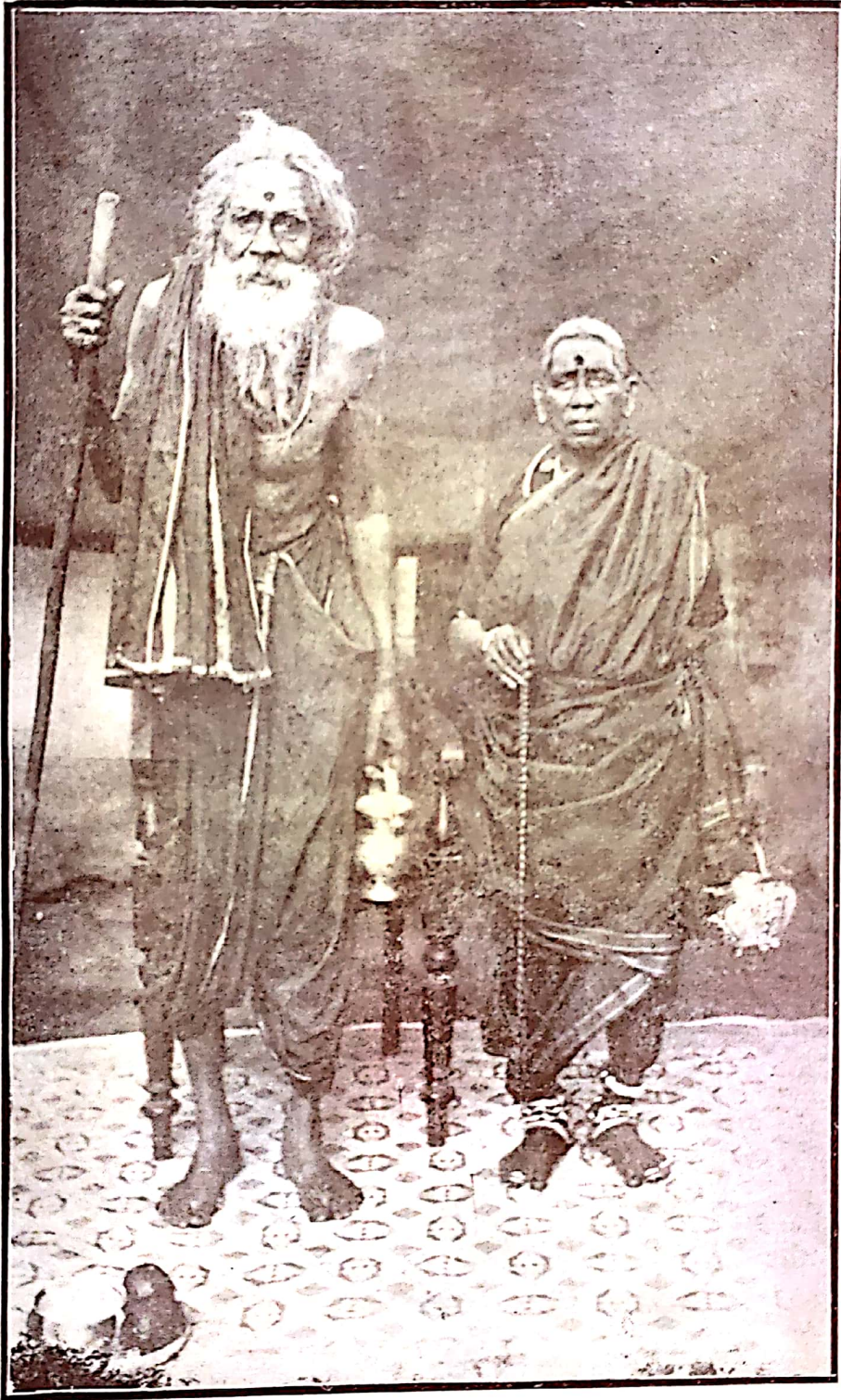
నేను చాల్యమునుండియు శ్రీమద్వేదాంతసారామృతపానపరవశు
లగు సాందీప శ్రీకృష్ణ శ్రీధర వేమన శివరామ దీక్షితాది సద్గురు పరం
పరాగత ప్రధానాధిరాములగు జగద్గురు శ్రీశ్రీశ్రీ పాపయవిశ్వనాథాచార్య
పూతస్వాములవారి పాదపద్మసన్నిధాన సన్నివాస సత్ప్రభావంబున
దూరీకృత సకలదురితుండనై యాయోగిపుంగవునిచే నించుక బోధి
తుండనై తదీయగురువరస్నేహప్రవర్ధిత జ్ఞానదీపాంకూరంబున నాకన్న
యర్థంబు నామిత్రబృందంబునకుఁ దెలియజేయుట యుక్తంబనియెంచి
యస్మద్గురుకటాక్షలబ్ధానుభవ విశేషంబుల నీగ్రంథరూపంబునఁ బ్రచు
రించినాఁడ. సజ్జను లిందలిసారమునే గ్రహింతురని నమ్ముచున్నాఁడను.

ఇట్లు

రెడ్డి వెంకటసుబ్రహ్మణ్యము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ వాపాంబా సుబ్రహ్మణ్య గురుదంపతులు.

జననము :
1860 సం॥రం.

జననము :
1873 సం॥రం.

శ్రీసద్గురుమూర్తయేనమః

ఆత్మబోధ

ఉ. మూషకవాహనున్ మధుర ♦ మోదకహస్తుని దంతివక్త్రు స
చేష్టవిభూషనందనుని ♦ శ్రీకరకర్ణుని జంధవర్ణుని
వాసవ బ్రహ్మవిష్ణుమర ♦ వందితపాదు సుధీపమేతు నే
జేసెడు సత్కృతిన్ వినుతి ♦ జేసి భజింతు నపారభ కీర్తన్. 1

క. సరసిజ సంభవు రాణిన్
సరసిజభవజనకు రాణి ♦ శంకరు రాణిన్
స్థిరముగ నాత్మ నుతించియు
గరములు ముకుళించి భక్తి ♦ కరముగఁ దలతున్. 2

ఉ. అడ్డములేని స్వాత్మ నన ♦ యమ్ము భజింతు ననాదిదేవు లో
దిడ్డిని వేగుఁ జక్కవలె ♦ దీప్తిమెయి న్నెలకొన్న స్వామి! నిన్
రెడ్డివిధాత నందనుడ ♦ శ్రీకర సుబ్బయ నామధేయుడన్
దొడ్డతనంబుఁ జూపిమటి ♦ దుష్కృతులెల్లను బాపవేడెడన్. 3

గీ. ఆత్మబోధను దెనిగించి ♦ యవనిజేశ
నీకు నర్పించి మ్రొక్కెద ♦ నిగమవినుత
వేగమే వచ్చిగై కొను ♦ విమలచరిత
రామ! కౌసల్య గర్భవా ♦ రాశి సోమ. 4

సీ. సరసిజాప్తకలీన ♦ షడ్వర్ణయుక్తమా
నీ మంత్ర రాజంబు ♦ నెపుడుదలచి
సరసిజభవ రుద్ర ♦ సురయక్షకిన్నర
గరుడ గంధర్వాది ♦ ఘోషలనెంచి

కమలనంభవు రాణి ♦ గరళకంఠుని రాణి

నాది నిష్ఠునిరాణి ♦ సభినుతించి

సంస్కృత కవులను ♦ సన్నుతిఁ గావించి

మఱి యాంధ్రకవుల స ♦ స్మహిమనెంచి

గీ. ఆది శంకర రచితమౌ ♦ నాత్మబోధఁ

జూచి యానందవార్ధిలోఁ ♦ జొచ్చినపుడు

తెనుఁగు సేయంగఁబూనితిఁ ♦ దేటగాను

భద్రగిరివాస సీతేశ ♦ భవవినాశ.

5

గీ. ధరణిలోపల పామర్తి ♦ పురమునందు

నవతరించిన బ్రహ్మన్న ♦ కాత్మజుండ

సుబ్బరాయాఖ్యనామంబు ♦ సుస్థిరముగఁ

దాల్చి యీ కృతి సేతు నే ♦ ధైర్యమెసఁగ.

6

క. సర్వశరీర విహారికి

సర్వావస్థాన్వరూప ♦ సాక్షికి హరికిన్

సర్వగుణాతీతునకును

నిర్వాణద హరికి రుక్మి ♦ ణీనాథునకున్.

7

ప. నిత్యమంగళ పరంపరాభివృద్ధిగా నా యొనర్పంబూనిన యాత్మబోధ
యను నీ గ్రంథంబునకుఁ గథాక్రమంబెట్టి దనినఁ దొల్లి యధ్యాత్మ
వేదియు లోకపురుషుండును బరమహంసయుఁ జతుష్పత్తి విద్యా
విశారదుండును, హఠలంబికా రాజయోగ పురుషుండును, సకలోప
నిషదర్థ భాష్యకారకుండును, బ్రహ్మనందయోగ సారస్వానుభూతి
తత్పరుండును, నిరంతర సమాధినిష్ఠుండును, బ్రహ్మవిద్యరిష్ఠుండును
నయిన యాదిశంకరాచార్యస్వాములు షణ్మతోద్ధారకులై షణ్మ
తంబులు నియమించి, యేబదియాలు దేశంబులయందు విజయంబు

నొంది, జాడ్ధలైన నిరీశ్వరవాదుల నిర్మూలంబు జేసి చనుదెంచు చుండుట విని, సకల విద్యావిశారదుండును, మహా కవీశ్వరుండును, గాళీప్రసన్నుండును నైన కాళిదాసు సకల విద్యజ్ఞున పోషకుండైన భోజమహారాజు సమీపంబున కరుదెంచిన నమ్మహారాజు కాళిదాసు నిరీక్షించి యో విప్రోత్తమా! మన పండిత సంప్రదాయము నేటితో లయమునొందు సమయంబు సంభవించె. ఈ సన్యాసి సకల దేశంబుల యందును విజయంబు నొంది, శూన్యవాదుల నిర్మూలంబు జేసి మన కడ కరుదెంచె. ఇమ్మహామహుడు మహా ప్రభావసంపన్నుడుగా నా మనంబునకు గోచరంబగుచున్నది. ఇతనిని నిగ్రహించుటకు వ్యాసాది మహాకవులకైనను శక్యంబుగాదు. అని నామనంబు డోలాయమానంబై యుండె. నాకేయుపాయంబును దోచకుండె ననినఁ గాళిదాసిట్లనియె.

ఓ మహారాజా! అట్లు చింతింపఁ బనిలేదు. దేవీ కటాక్షము వలన నతనిని నిగ్రహించెదనని చెప్పి వెంటనే దేవీయాలయంబునకుఁ జని “నమోభక్త సురతరులత్రే దేవిలలితే హేరాజ రాజేశ్వరి బాలాత్రి పురసుందరి మాంపాహి పాహి” యని ప్రార్థించిన లోకమాతయైన భవానీదేవి శుద్ధ సత్త్వసంపన్నయుఁ బద్మ పత్ర విశాలాక్షియుఁ బూర్ణ చంద్రాననయు రజతవస్త్రధారిణియు వజ్రవైడూర్య మర కత గోమేధిక పుష్కరాగాది నవరత్న కాస్తుభానేక భూషణాన్విత యునై ప్రసన్నుంబై వెన్నెలబోలు చిటునవ్వుతోఁ గాళిదాసుం జూచి యిట్లనియె. ఓ పుత్రకా! నీవు నన్ను ప్రార్థించిన కారణంబేమి? యనినఁ గాళిదాసు మెల్లన సాష్టాంగ నమస్కారంబు జేసి యిట్ల నియె. తల్లీ! యెవఁడో మహాయతీశ్వరుం డట. సకల విద్యావిశార దుండట, మహాయోగ పురుషుండట. అదియునుంగాక సర్వ

దేశంబుల యందును విజయంబుఁ గైకొనెనట. అతని జయింప
మా వాక్కులయందు నివసించి యోడిపోకుండునటుల వరంబు
దయసేయుమని ప్రార్థించిన నస్పృహతి యిట్లనియె. ఓహో!
నీ కుదయించిన బుద్ధి యుత్తమంబై యుండదు. మిక్కిలి యపాయంబు
నకు హేతువగును. అదియునుంగాక నీకు నేను దల్లినిగదా!
అమ్మహానుభావుండు నీకుఁ దండ్రీయని యెఱుంగుము. భోజభూషతి
యును నీవును నామహాత్ముని పాదపద్మముల సన్నిధికి వెడలి
సాష్టాంగ నమస్కారంబుఁ జేసి యేవిద్యయుండు సందేహంబుగలదో
యా సందేహంబు లన్నియును నాయనవలనఁ దీర్చుకొండనిన వారట్లు
చేసిన శంకరుండిట్లనియె. ఓ కాళిదాసా! మీరేమతంబులో నున్న
వారు! అనినఁ గాళిదాసది విని మీరే మతము సర్వోత్తమమని
సెలవిచ్చెదరో యా మతమే యంగీకరింపఁగలవారమని ధైర్యంబుగా
నుత్తరం బిచ్చిన నతండాలోచనా తత్పరుండై యద్వైతంబుకంటె
నుత్తమ మార్గం బన్యంబు లేదని సెలవిచ్చినఁ గాళిదాసుండు తన
సంశయములన్నియుఁ దీర్చుకొన నిశ్చయించి యాచార్యునితో నిట్ల
నియె. స్వామీ! శ్రుతి శాస్త్రార్థచోదితములైన కర్మ, భక్తి, యోగ,
చైరాగ్యములు, సద్యోముక్తి ప్రదము లగునా? కావా? యిది
గాక వేఱొండు ప్రభావంబు గలదా? నా కెఱిగించి త్వరితంబుగా
మోక్షం బొసంగి రక్షింపుమని ప్రార్థించిన శిష్యునకు శంకరా
చార్యుం డిట్లనియె.

8

మ. శ్రుతి శాస్త్రార్థసుకర్మతత్పరత నీ • ఖోణితలం బందు న్దు
ష్పతితంబుల్ పెకలించి భక్తులకు ప్ర • జ్ఞానంబు నాటిల్లఁగా
నతులంబా పరమాత్మబోధయను ని • య్యధ్యాత్మగ్రంథంబు పూ
ర్ణత బోధింపగఁ జాలునింక సుత నా • నాభ్రాంతి నీకెఱికిన్. 9

వ. అయ్యా మోక్షమునకుఁ దపస్సు యోగము పురశ్చరణ మొదలగు సాధనము లనేకములుండ నీ యాత్మబోధ మాత్రమే ముఖ్యసాధన మని చెప్పనేలయని యడిగిన నందులకుఁ జెప్పుచున్నారు. 10

మ. అరయన్ మంత్రము యోగము దశము నత్యాసక్తిఁ గావించినన్ గరమున్ జ్ఞానము సంభవించి తుది మోక్షావస్థ బొందించు నయ్యిరవౌ జ్ఞానముఁ బోలదేదియును నూ ధింపంగ నెట్లన్న నీ ధర వాకం బెటు లన్ని లేక యగునో తత్వజ్ఞ చింతింపుమా. 11

వ. కర్మాజ్ఞానంబులకు విరోధంబు లేమింజేసి కర్మలు అజ్ఞానమును నివర్తింపఁ జేయంజాలవని చెప్పుచున్నారు. 12

మ. వినుమీ లోకములో నవిద్యయనఁగన్ విశ్వంబె యోచింపఁగా ననుమానం బిక నేల? దృశ్యచయమె ట్లజ్ఞానమో యట్లయీ ఘనలోకాంతరభూతకర్మ మరయం ధింపఁగఁగూర్చుకొని భూజనకర్మంబులు లెస్సయంచు దలపం జాలింపుమో పుత్రకా. 13

వ. అయ్యా! ఆత్మ ప్రతిశరీరమందును బరిచ్ఛిన్నఁడై భిన్నుఁడుగానే యున్నట్లు కనఁబడుచుండగా నేకత్వ మెట్లు ఘటించుచునఁ జెప్పుచున్నారు. 14

మ. అరయన్ సృష్టిని నాత్మ భిన్నమను వాక్యార్థంబు యోచింపఁగా దరిలేనట్టి యవిద్య, కల్పితతనూ ధర్మాదుల భ్రాంతిచే మఱితాఁదోచునుగాని, తత్త్వమను చిన్మాత్రాఖ్యదర్శంబుచే హరణంబొంది యొకండుగా వెలుగు నయ్యాత్మండు తేజంబునన్.

వ. అయ్యా! ఆత్మ యొక్కఁడేనని గుఱవిచ్చితిరి. ఆత్మను తెలిసికొనెను జ్ఞానమను మఱియొక వస్తువుండగా నాత్మ యద్వితీయుం డెట్లగునని శంకరాగాఁ జెప్పుచున్నారు. 16

- మ. ధర నజ్జానప్రభూతకార్యములు తా ♦ దాత్క్యాభిమానంబునన్
జిరకాలంబున జ్ఞానయోగమున ని ♦ శ్చింతాత్ముడై యజ్ఞతల్
హరణంబొందిన కారణంబునను నా ♦ యజ్ఞానముం బోవగాఁ
బరిశుద్ధాచ్యుత బ్రహ్మమునొంటియుఁ దాఁ ♦ బ్రఖ్యాతిగాఁ దేలునా
నురుకాలుష్యజలంబు నిందుగుక్రియ ♦ నూహింపుమో పుత్రకా.
- న. ప్రత్యక్షముగా నెల్లవారిచేతను ననుభవింపఁబడుచున్న యీ సంసార
ము మిక్కిలి యనత్తని చెప్పుట కెట్లు కూడుననిన స్వస్మదృష్టాం
తముచేత దీని యసత్స్వభావమును దెలియఁజేయుచున్నారు. 18
- మ. అరయన్ స్వప్నమునొందు మానవుఁడు దా♦నాశ్చర్యమగ్నత్తుడై
స్థిరభావంబున నమ్ముఁగాని పిదపఁ ♦ జెప్పు మృత్యుంబుగా
గుఱియొచ్చించినభంగి సర్వమును దాఁ ♦ గూర్చిన్ నిమగ్నింపగా
నురు దుర్జ్ఞానభవాంధకారముఁ దా ♦ నూహింపలేనట్లు లీ
పరమబ్రహ్మముఁ బొందు జీవునకు న ♦ ప్రాకృత్యమా పుత్రకా. 19
- వ. జగత్తు మిథ్యయని మఱియొకదృష్టాంతముచేతఁ జెప్పుచున్నారు. 20
- ఉ. చిత్తవికల్పభ్రాంతమునఁ ♦ జెచ్చెర శుక్తియె వెండి బోలుగా
నిత్యతీ యాప్రకారమున ♦ నీజగమంతకు నేదిమూల మా
సత్తు నసత్స్వరూపముగ ♦ నాక్షిగ దా పరికించినంత నా
చిత్తము శూన్యమై ప్రకృతిఁ ♦ జెందక బ్రహ్మముదోచు నర్భకా. 21
- వ. కనబడుచున్న ప్రపంచజాలమంతయు బ్రహ్మమునందె యజ్ఞానము
చేతఁ గల్పింపబడి యున్నదని చెప్పుచున్నారు. 22
- చ. పరమపదంబు బై లెయను ♦ బ్రహ్మమునందున భ్రాంతిచేత నీ
ధరముఖపంచభూతములు ♦ దామరసోద్భవలాది దేవతల్
మఱిమఱిదోచుఁ, దోచినను ♦ మంతనమందొకరీతిఁ జూడు నీ
కరమరలేల పుత్ర! యొక ♦ కాంచనమేగద సర్వవస్తువుల్. 23

వ ఈ చెప్పిన యర్థమునే యాకాశదృష్టాంతముచేత స్పష్టము చేయు చున్నారు. 24

ఉ. ఆకాశమొక్కటే యమరి • యంతటఁ దా గృహకుడ్యపాత్రలన్
బ్రాకటదృష్టిఁజూడఁ బలు • భంగులఁ దోపని రీతిగాను నీ
లోకము లోన జీవుఁడను • లోభవిదృష్టి హరించినంతలో
శ్రీకరమైనబ్రహ్మ మెద • శేషము నొంకగదా సుతాగ్రణి. 25

వ. దృశ్యమైన ప్రపంచమంతయు నీశ్వరునిచుండే యుత్పత్తి స్థితి లయ ములు పొందుచున్నదని చెప్పుచున్నారు. 26

చ. అరయఁగ నీటిబుగ్గలు న • సంత విధంబుగ నుద్భవించి సు
స్థిరమగు రూపమందుచును • జెచ్చెరఁ జూచుచు నుండగానె యే
కరణిహరించి యేకముగఁ • గాంచగ నై క్యము నొందినట్లు నీ
సరసిజన్మస్థిజాతగుణ • జాలములన్నియు నెంచిచూడ నీ
పరమపదంబు బై లెయను • బ్రహ్మమునందు లయించుసూచుతా.

వ. అయ్యా! సర్వదేహములయందును బ్రాహ్మణత్వాది జాతులలో
గ్రుచ్చబడియున్న యీశ్వరునికి నిత్యము కత్వ మెట్లు కల్గుననగాఁ
జెప్పుచున్నారు. 28

చ. రసము స్వభావమై యమరు • రాజితసత్ఫలతోయమందు నా
రసమును ఛాయ వర్ణగుణ • లక్షణ లక్షిత సర్వరూపముల్
పొసగ ననంతభేదములఁ • బోడిమి దోచిన రీతిగాను నా
పసఁగన వాస్తవంబు నను • భ్రాంతి వికల్పనలేదు చూడగన్. 29

వ. ఆత్మకు నజ్ఞానముచేత ననగా భ్రమచేతఁ గల్పింపబడిన శరీరములు
మూడు గలవని చెప్పుచున్నారు. 30

ఉ. అరయఁ బంచభూతములు • నాత్మను జూడ నొకొక్కభూతమే
కోరికతోడ నైదులుగఁ • గూర్చిని భాగములయ్యెగాన నీ

ధారుణియాదిగాఁ గలిసి . తత్వపరీవృతదేహమయ్యేగా
నోరి సుతాగ్రగణ్య మతి . యొప్పుగఁ ద్రుంచుము కర్మజాలముల్.
వ. సూక్ష్మదేహమును జెప్పుచున్నారు. 32

గీ. ఇంపుమీరగ జ్ఞాన క . రేంద్రియములు
ప్రాణపంచక ధీ మనో . వ్రాతమనెడి
సప్తదశ సంఖ్యతోనున్న . సాక్షీనరసి
సూక్ష్మదేహంబుగాఁ గను , సూరివినుత. 33

వ. మూడవదియైన కారణదేహమును జెప్పుచున్నారు. 34

ఉ. ఉన్నదటంచు వెండియును . నొప్పుగ లేదని గాంచ నియ్యలన్
బన్నుగ నేమిదోచని స్వ . భావముతో విలసిల్లఁ జేయగా
నెన్నగ మాయరూపమన . నేర్పునఁ జూడగ దేహభ్రాంతిచే
నెన్నగఁ గారణాంగమని . యెంచుదు రార్యులు నేకబుద్ధితోన్. 35

వ. ప్రాణాది షడ్భావములను జెప్పుచున్నారు. 36

చ. అరయగఁ బ్రాణధర్మములు . నాకలి నంబువుఁగోలుటెంచి సు
స్థిరముగఁ జిత్తధర్మమునఁ . జెల్లును మోహము శోక మొందుటల్
మరణము వెండియున్ జరయు . మట్టుగఁ జూడగదేహధర్మమాఁ
సరయగ నిట్టి షట్కమున . కావలిబ్రహ్మము తా నెయ్యా సదా. 37

క. ఇన్నింటితోడ నాత్ముఁడు
బన్నుగఁ జేరుచును నుండు . స్ఫటికము నందున్
వన్నెల చీరెలచుట్టయె
యున్న విధముగానె భ్రాంతిఁ . నొప్పిన భంగిన్. 38

వ. అసంగుడైన యాత్మయొక్క స్వరూపము తెలియు రీతిఁ జెప్పు
చున్నారు. 39

ఉ. ఊకయుఁ బాడు చిట్టు మఱి , యొప్పుగఁ గూటమునైన బియ్యమి
లోకములోనఁ గోరి ఘన , లోభములేకను దంచిచూడగా
నూకయు నాది పైపొరయు , నొందక భిన్నము దోచినట్లును
శ్రీకర శుద్ధబ్రహ్మమునఁ , జెందవు దేహవికార ధర్మముల్. 40

న. అయ్యా! అన్నమయాది కోశములయందు వ్యాపించి, యా యా
రూపముగానున్న యాత్మ యెల్లపుడును వానివలన విడువబడుట
యెల్లు కలుగుననగాఁ జెప్పుచున్నారు. 41

ఉ. ఆరయఁ బంచకోశముల , నావరణంబులు గూడియుంటచే
సారమునైన బ్రహ్మము న , సారముగా మదిదోచు నెట్లనన్
నీలసితాది వస్త్రములు , సిమ్మశమా స్ఫటికంబుఁజేర్ప లోఁ
గూరిమితోడ నందులను , గూడినరీతిని దోచు నర్భకా. 42

వ. అయ్యా! ఆత్మ యంతటను నిండియున్నాడని చెప్పుచున్నారుగదా!
అది నిజమయినపక్షమున నందఱికి నేలఁ గాన్పించడని శంకరాగాఁ
జెప్పుచున్నారు. 43

మ. అరయన్ నిర్గుణ బ్రహ్మమంతటను దా , వ్యాపించి నిండుండియుం
బరమాజ్ఞానపరీత దృశ్యజడ స , ద్భాష్యేంద్రియవ్యాప్తి నీ
ధగణి జూడఁబడండ్ల యాత్మకాడిక న , త్రుత్యక్షమెట్లంటివా
మఱియున్ రాగ విరాగ శూన్యమును స , స్మార్తబునౌ బుద్ధిచే
నెఱుకందోచబడుగడు నెట్లనినఁ దా , నేకాత్మకడై యుండియున్
వర పంకేరుహమిత్రుఁ డద్దమునఁ దా , భాసిల్లునట్లుండడే. 44

వ. ఆత్మ దేహములోపలనున్న దేహదులుచేయు కార్యములకుఁ గర్త
గాకుండగ సాక్షిగానున్నాడని చెప్పుచున్నారు. 45

చ. తనదగు పట్టణంబునను , భారుణినాథుఁడు సర్వసైన్యమున్
మనమున వ్యష్టిభావమును , మాని మహాకృపనేలు భంగి న

స్మనముగ నిందియాదుల స , మస్తవిధంబునఁ బ్రోచుసాక్షియై
ఘనముగనుండు నంచు కడు , జ్ఞానులు పల్కుదురయ్య పుత్రకా. 46
వ. ఇందియములు మనోబుద్ధులు జ్ఞానము కలవిగానే కనబడుచున్నవి
గనుక యవి యాత్మగుణము లేనాయని శంకరాగా జెప్పుచున్నారు.

శా. ఈలోకాన నహస్కరద్యుతిని దా , నీక్షించి కార్యంబులఁ
గాలవ్యాపనచేయు మర్త్యనిగతిన్ , గావేందియవ్రాత మా
మూలంబా పరమాత్మవస్తువును దా , పుజేసి యీక్షింపగా
నాలోచింపగ నిందియాదులకు శు , ధాత్మత్వ మెట్లుబ్బ నిం
కేలా? యిందియవర్గమాత్మకడని నీ , వెంచుగ సత్పుత్రకా. 48

న. ఆత్మవికారము కలవాడు కాడని చెప్పితిరి. ఎల్లప్పుడును వికారము
కలవాడుగానే కనబడుచున్నాడు. ఇది యెట్లు సరిపడునని శంక
రాగాఁ జెప్పుచున్నారు. 49

ఉ. వాయువశంబుచేత ఘన , వారిదముల్ పరుగెత్తుచుండ న
న్యాయపుభ్రాంతిహేతువున , నా శశియుం బరుగెత్తినట్లుగా
నాయెడఁ దోచుభంగిమఱి , యచ్యుతుడయ్యును సంతరాత్మకడున్
గాయవికారచిత్తుల క , ఖండపరాత్పరుడైన యాత్మకడున్
ధీయుత కంపమొందిన గ , తిన్ గనుపించు వివేకశూన్యతన్. 50

వ. అయ్యా! నేను పుట్టితిని. బాల్యము మొదలయిన దశల ననుభవించి
తిని. నేను చూచుచున్నాను. మూర్ఖునుచున్నాను. పుట్టించు
చున్నాను. ఈ మొదలగు కార్యములు తనవిగా ననుభవించుచున్న
యాత్మకు వికారములు లేవని యెట్లు నిశ్చయించవచ్చునని శంక
రాగాఁ జెప్పుచున్నారు. 51

శా. బాధాహేతువులై న కర్మగుణముల్ , బాగొప్ప నూహింపగా
నాధారంబగు నాత్మయందు సతతం , బై క్యంబుగాఁ దోచునే

గాధలోలేని యఖండబ్రహ్మమున న . జ్ఞానంబు లేనట్లులన్
శోధింపం బరమాత్మయందు గుణముల్ . శూన్యంబునత్పుత్రకా. 52

వ. అయ్యా! కర్తృత్వభోక్తృత్వాదులు ఆత్మసంబంధము లై నవిగానే
స్పష్టముగా ననుభవింపబడుచుండగా నాత్మని కావని చెప్పుటకు
శక్యమగునా! యనిన నదియు భ్రమయని చెప్పుచున్నారు. 53

ఉ. తోయముకంప మొద నల . తోయజశత్రుఁడు కంపితాత్ముడై
జ్ఞేయముగాను దోచబడు . కేవల మా శశి తల్లడిల్లనా
మాయమనోవికారులకు . మర్మముతోచదు తెల్విలేమిచే
బాయక తోచుచుండినను . బ్రహ్మమునొందవు దేహధర్మముల్. 54

వ. అయ్యా! ఇచ్చాద్వేషసుఖదుఃఖాది ధర్మములు ఆత్మసంబంధము
లై నవని నై శేషికాదులు చెప్పుచున్నారు కదా! ఎట్లు కాదనవచ్చు
నని శంకరాగాఁ జెప్పుచున్నారు. 55

చ. అరయగ రాగభోగములు . సత్యమర క్తి విరాగదుఃఖముల్
ఉరుతరబుద్ధి కల్పనల . నున్నవిధంబునఁ దోచుచుండెడున్
గరమగుసు ప్తిఁ జెందినను . గానఁగరాక పికారధర్మముల్
హరణమునొంది శుద్ధమగు . నాత్మయే శేషమునొందు పుత్రకా. 56

వ. అయ్యా! పైన చెప్పిన లక్షణములన్నియు నాత్మయందు లేకుండిన
నాత్మస్వభావ మెట్టిదిగా నుండును? అనిన జెప్పుచున్నారు. 57

ఉ. చక్కనికాంతి సూర్యునకు . శైత్యగుణంబును సంబురాశికిన్
నిక్కముగాను నగ్నికిని . నిండగు వేడిమి యెట్లు నై జమో
యక్కరణిం జిదాత్మునకు . నారయ సన్ముఖపంచకంబునున్
మక్కువతోడఁ జూచి యిఁక . మానకుమీ పరతత్త్వలక్ష్యమున్.

వ. అయ్యా! ఆత్మవికారవఁతుఁడు కాకుండిన నేను తెలిసికొనుచున్నా
నను తెలివి యెట్లుకలుగని శంకరాగా దెల్పుచున్నారు.

ఉ. శ్రీ పరమాత్మయందు నల , శ్రీకర సచ్చిదఖండబుద్ధులన్
 బ్రాహ్మగ రె.టినింగలిసి , ప్రాకృతయుక్త వివేకదృష్టిచే
 లోపములెల్లఁ గూర్చుకొని , లోకమునన్ బరికించుఁ దెల్పిచే
 నూపములాది సర్వము ని , రూపణఁ జేయుచునుండుగాని యో
 బాపఁడ సర్వవృత్తులును , భ్రామికరూపములంచు నొచుమా. 60

గీ. ప్రత్యగాత్మకు సచ్చిదా . పంచకంబు
 నదియు నాభాసమేకాని , యాత్మకారు
 ఆ చిదంశయు బుద్ధియు , నమరఁగలిసి
 యేకమై యాత్మయందున , నిన్నిగతులఁ
 దోచుచుండును లక్ష్యంపు , లోడులేక
 ఆత్మయందున వృత్తులు , నంటవెపుడు
 కాన వృత్తులు కల్పితం , బేను చూడ.

61

వ. మఱియు నీ యర్థమునే స్పష్టముచేయుచున్నారు.

62

క. ఆరయఁ బరమాత్మకును వి

కారాహంకృతియు లేదు , గాంచగఁ భువిలో
 నోరీ కుమార బుద్ధిని
 నేరీతిని నెనగాని , యెఱుఁగుము దీక్షణ.

63

నీ. జీవరూపంబాచు , జెలఁగు నహంకార

రూపమా జీవుఁడు , రూఢి నకల
 మైన స్వాంతర్గత , మాయధర్మంబునే
 మిక్కిలి దెలియుచు , నిక్కముగను
 కర్తను భోక్త న , ఖండ ద్రష్ట నటంచు
 వెండియు నాదని , వివిధగతుల
 భ్రాంతిని బొందుచు , బ్రాకృతబద్ధుడై
 యున్నవాడే యగు , నూహఁజూడ

గీ. గాన బుద్ధిస్వరూప ము , ఖండ పరమ
సచ్చిదానంద పంచక , సాక్షిగాదు
అట్టలనినను బోధింతు , నాత్మ జడుమ
యద్ది శేషించునది బుధు , లచలమనిరి.

64

వ. జీవుడు ఆత్మయొక్క ఆభాసయును, అహంకారమును, మిళితమైన
స్వరూపముగా నూహించబడియున్నాడు. ఆ స్వరూపమునందు బుద్ధి
వృత్తిరూపమైన అహంకారము జడమైనను ఆత్మయొక్క ఆభాస
భాగము ఆత్మాతిరిక్తము గాదు. కనుక అట్టి ఆత్మాభిమానుడైన
జీవుడు తాను ఆత్మాంశభూతుడై యుండును. అహంకారమేళనము
చేత విమర్శలేనివాడై తనయందు దానే అవ్యధర్మములను ఆరో
పించుకొని భయపడుచున్నాడని చెప్పుచున్నారు.

65

ఉ. రాతిరియందు రజ్జువును , భ్రాంతిని జూచహించు లోపలన్
భీతిని బొందువానిగతి , బెంపుగ బ్రహ్మముదానె యాచు నీ
భూతలమందు జీవుడన , బూర్ణవివేకముచేత జచ్చి నేం
జాతము నొందుగాన వివ , శత్రుము నొంది గురూక్తిచే నను
స్మృతమునైన బ్రహ్మమెద , జూడలయించును జీవధర్మముల్.

66

వ. అయ్యా! మనోబుద్ధ్యాదులు ఆత్మకు మిక్కిలి సమీపమందుండియు
నాత్మ నెట్లు కనుగొనక యున్నవనిన చెప్పుచున్నారు.

67

ఉ. జ్యోతి సమస్తగేహముల , సొంపుగదా వెలుగొంది యందు బ్ర
భ్యాతిగ నున్నవస్తువుల , గాంతికరంబున వెల్లు వస్తు
ద్వాతము దీపకాంతిగని , వన్నెను నెట్లుల గాంచుచుండు నా
రీతినె యింద్రియాదులకు , లేదు పరంపదనామమంచు స
త్పూతహృదంతరాళమున , బోనడగించియు బ్రహ్మమొందవే.

68

వ. అయ్యా! బుద్ధ్యహంకారాదులు ఆత్మను దెలిసికొనలేని యెడల

నాత్మబోధ విషయమై యింద్రియ సంబంధముగాక మఱియొక
జ్ఞానము కావలెను గదా! లేదని చెప్పుచున్నారు. 69

మ. స్వతహాయాత్మండు జ్ఞానరూపుడగుటకా, స్వాత్మీయువీక్షింపగా
నతులంబా నిక నొండు జ్ఞానము నదా, యాపేక్షలేదెందు స
ద్యుతియా దీపపుకాంతిఁ జూచుటకునై, జ్యోత్యుత్సవంబేల నీ
గతి నీక్షించి గురూ కలబ్రమునఁ జి, త్తంబ్రహ్మమై యుండుమా. 70

వ. ఆయ్యా! ఇంద్రియములు ఆత్మను కనుగొన లేవాయెచు. మఱి
యొక జ్ఞాన మిక్కరలేదాయెను. మఱియు నాత్మజ్ఞాన విషయమై
యెద్దియో యొక యుపాయముండవలెను. ఆ యుపాయ మెద్దియనిన
జెప్పుచున్నారు. 71

శా. అరయన్ సర్వశరీరముల్ మఱియు నీ, యాంతర్యబాహ్యములు
న్నిరవౌనిర్వచనాల్గు తత్త్వములు చి, న్నేత్రాది వర్ణంబులుం
బరయుగ్మంబునఁ గోర్కె గల్గి మఱి స, ద్భావంబు లో నిల్పుచుం
గరమా నేతియు నేత్యటంచు శ్రుతి, వక్కాణించె శుద్ధంబుగా
ధరణిన్ వేగహతోఽస్మి సోహమనిశు, ద్ధాత్మార్థముంబొందుమా.

వ. ఆయ్యా! ఆత్మస్వరూపజ్ఞానవిషయమందు సనాత్మస్వరూప మిట్టి
దని తెలిసి దానిని త్రోసి వేయకనే యాత్మజ్ఞానము కలుగదు. ఎలా
గనిన రజ్జువునందు భ్రాంతివలన నారోపించబడిన సర్పమును త్రోసి
వేయక యది రజ్జువను జ్ఞానమెట్లు కలుగదో యాలాగుననే యాత్మ
జ్ఞానమును గలుగదని చెప్పుచున్నారు. 73

గీ. దేహమాదిగఁ గల్గెడి, దృశ్యమెల్ల
బుద్బుదంబును నెప్పుడు, పోలియుండు
సకల దృశ్యంబులకుఁ బైన, సాక్షియగుచు
వెలుగు బ్రహ్మమై నేనని, తెలియవలయు.

వ. ఈ ప్రకారము పరమాత్మయొక్క స్వరూపబోధ గలిగిన తరువాత
నా బోధ స్థిరముగా నిల్చుటకు మననము చేయురీతినిఁ జెప్పు
చున్నారు. 75

శా. ఈ దేహంబునకంటె నేను సతతం , బేర్పాటుగా నుంటచే
భేదాభేదము లింద్రియములును నే , నీనాద్యహంవృత్తియుం
గాదాచిత్తమటంచు నెంచుటయు , దుష్కామాది వర్గంబులున్
వేదాంతంబగు నాత్మనంటవుగదా , వేయేల చర్చింపగాన్. 76

మ. మనమున్ తేమినిజేసి శోకములు దు , రాత్నస్య రాగాదులా
యనుమానంబును భ్రాంతి బ్రీతియు భయం , భా కానువర్గాదులున్
ఘనప్రాణంబును బుద్ధి చిత్తమహమున్ , గాలంబు భూతంబుచే
యనుమానంబుచులేక సర్వమును నా , కంట్రైసలేదంచునీ
ఘనబుద్ధిం బరికింప వేదమిటు వ , క్కాణించె నో బుత్రకా. 77

వ. శిష్యుడు గురుప్రసాదమువలన ననుభవంబునకు వచ్చిన యర్థమును
నా గురుసన్నిధిని వినరించి చెప్పుచున్నాడు. 78

మ. మునుపే నిర్గుణుడ న్నిరామయుడనే , ముక్తాత్మరూపుండగా
మనమున్ దోషమదోషమున్ గుణములా , మాయాదిచిత్రంబులున్
జనితంజా నల లింగదేహము సహా , చర్చింప లేకుంటచే
ఘన పూర్ణాచల నిర్వికల్పయుత చి , త్తం బ్రహ్మమెతిన్ గుఱిన్. 79

వ. ముందుచెప్పిన హేతువులచే బరమాత్మస్వరూపమును జెలిసికొంటి
నని శిష్యుడు చెప్పుచున్నాడు. ఆ పరమాత్మ స్వరూపము ఎటువంటి
లక్షణములతోఁ గూడుకొన్నదనఁగాఁ జెప్పుచున్నారు. 80

మ. భూతాకాశము రీతి విశ్వమున సం , పూర్ణంబునై లోవెలి
బూతంబై యచలంబునై వరమునై , పుణ్యప్రదేశంబునై
యాతంకాదులులేనిదై ప్రబలమై , యాకారశూన్యంబునై
ఖ్యాతి భ్రాజిత కేవలాత్మకమునై , గన్గొంటినో దేశికా. 81

వ. మఱియుఁ దన న్వహుపమునే తెలియఁజేయు చున్నాడు.

82

శా. నిత్యంబై పరిశుద్ధమై పరమమై • నిర్వాతదీపంబునై
సత్యంబై పరమాత్మయై యజమునై • సాక్షాత్సుఖాకారమై
యత్యంతాద్వయ సర్వపూర్ణమదియై • యాధారభూతంబునై
సత్యం జ్ఞాన మనంత రూపశ్రుతికే • సారాంశమై యొప్పెడికి. 83

వ. బ్రహ్మస్వరూపానుసంధానమందు సాధన నియమములనుఁ జెప్పు
చున్నారు. 84

సీ. విజనస్థలమునందు • నిమలుఁడై గూర్చుండి
రాగంబులెల్ల వి • రాగపటచి
యభిలాషలెల్లను • నణఁగించి సతంబు
నింద్రియగణముల • యోపణించి
బ్రహ్మమందే నిల్చి • భ్రాంతులు జెగటార్చి
పరిపూర్ణమగు బయల్ • ప్రాకనేర్చి
యెద్ది యొక్కటియకాచు • నేకమై యున్నదో
యదియుఁ దానగుచు • మోదాబ్ధిదేలి

గీ. అట్టి యానందమాత్మను • ననుచినంబు
లక్షణముఁజేసి యాత్మలో • లక్ష్యముంచి
యున్నవారికి సతతంబు నుర్విలోన
నియమమిదియగు శ్రుత్యర్థ • నిగదితంబు.

85

వ. అయ్యా! దృశ్యమైన ప్రపంచం బాత్మకంటె నతిరిక మైన పదార్థ
ముగాఁ గనబడుచుండగా నాత్మఁడొక్కఁడను భావం యెట్లు సిర
పడుననినఁ జెప్పుచున్నారు. 86

మ. అమలాంతఃకరణంబుచేతఁ గడు స • స్వార్థంబునా దృశ్యమున్
భ్రమచే బ్రహ్మమునందుఁబుట్టి మఱియున్ • బ్రహ్మంబునన్ జేరుగా

సమస్తే శుద్ధమునైన బుద్ధి నిల నీ . సారాంశముంగాంచి యే
భ్రమనైన నా మదిజేరనీక గుఱిచే . బ్రహ్మంబు లక్షింపుమా. 87

వ. పరమాత్మను దెలిసికొనుమనియు వర్ణాశ్రమాదులు భ్రాంతి కల్పిత
మనియు దెలిసికొనువాడె పరిపూర్ణజ్ఞానానంద స్వరూపుడై యుండు
నని చెప్పుచున్నారు. 88

గీ. రూప వర్ణాదికంబెల్ల . ద్రోసిపుచ్చి
సచ్చిదానంద రూపుడౌ . సాక్షి నేనె
యనుచు దెలిసినవాడెనో . యాత్మచిదుడు
గురుని కరుణను దెలియునా . గుట్టులెల్ల. 89

వ. అయ్యా! తెలిసికొనువాడు, తెలియబడునది, తెలివియని జ్ఞానము
ఎప్పుడును త్రిపుటియు క్షమై యుండగా కత్వభావన యెట్లుగలుగు
ననినఁ బరమాత్మయం దట్టిభేదము లేదని చెప్పుచున్నారు. 90

గీ. తెలియబడునది జ్ఞేయమా . ధీరవర్య
అరయఁ దెలియుట కిలలోనఁ . బరికరంబు
జ్ఞానమనిపల్కి రార్యులు . చక్కగాను
దెలిసికొనువాని జ్ఞాతగాఁ . దెలియు మనఘ. 91

గీ. త్రిపుటిభేదంబులెల్లను . దెలివిచేత
నరసిచూచిన యాత్మను . నంటవెపుడు
సచ్చిదానంద రూపియై . సాక్షియగుచు
వెలుగు నేకంబుగా నాత్మ . విశ్వమందు. 92

వ. ఈ రీతిగాఁ బరిశుద్ధాత్మ స్వరూపము నెఱిగినవానికిఁ బ్రత్యక్షఫలము
చెప్పుచున్నారు. 93